

Για την επιτροπή δεοντολογίας του ΔΣΑ (δίκη 17N)

ΠΡΟΣ

Τον κ. Πρόεδρο του Δ.Σ.Α. κ. Δημήτρη **Παξινό και τα μέλη του Δ.Σ. του Δ.Σ.Α.**

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ - ΑΙΤΗΣΗ

Κωνσταντίνου Παπαδάκη, μέλους του Δ.Σ, εκπροσώπου της Εναλλακτικής Παρέμβασης Δικηγόρων Αθήνας.

.....

1. Με την από **17.9.2002** απόφαση του Δ.Σ. **συστάθηκε**, ύστερα από πρόταση του προέδρου και εν όψει των εξελίξεων πρωτοβουλιών του Δ.Σ. σχετικών με τα ζητήματα που έθεταν με την από 11.9.2002 αναφορά τους προς το Δ.Σ. του Δ.Σ.Α. ένδεκα εκ των συνηγόρων των κατηγορουμένων για την υπόθεση 17N, η -αστόχως και ατυχώς - ονομασθείσα **«Επιτροπή Δεοντολογίας»** αποτελούμενη από τους κ.κ. Νίκο **Αλιβιζάτο**, Χριστόφορο **Αργυρόπουλο**, Γεώργιο **Καμίνη**, Γεώργιο **Κ. Στεφανάκη** και Γεώργιο **Ε. Στεφανάκη**, με την αρμοδιότητα **«να γνωμοδοτεί»** με βάση τα ισχύοντα στον κώδικα (προφανώς τον σωφρονιστικό) και τις παραδοχές του Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με τα μέλλοντα να αναφύονται ζητήματα σχετικά με την παραπάνω υπόθεση.

Η σύσταση της επιτροπής αυτής, την οποία η συντριπτική πλειοψηφία του Δ.Σ, μεταξύ των οποίων και ο γράφων αποδέχθηκε χάριν «τεχνικής» υποβοήθησης του προέδρου του Δ.Σ. στις καθημερινές και επείγουσες ανάγκες τοποθέτησής του σε σωρεία παραβιάσεων και παρανομιών, δεν είχε σε καμμία περίπτωση την έννοια της μεταβίβασης των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων του Δ.Σ. προς αυτήν.

Κάτι τέτοιο θα εσήμαινε **απεμπόληση** από ένα εκλεγμένο συλλογικό όργανο το Δ.Σ. (με βαρύτερη ευθύνη έναντι του σώματος, το οποίο το έχει εκλέξει) της ύψιστης λειτουργίας του, που είναι η προάσπιση των συνταγματικών δικαιωμάτων και ελευθεριών των πολιτών, η διατύπωση παρατηρήσεων και κρίσεων σχετικά με τον τρόπο απονομής της δικαιοσύνης, καθώς και η μέριμνα για την απονομή του οφειλόμενου σεβασμού προς τους δικηγόρους κατά την ενάσκηση του λειτουργήματός του (άρθρο 199 κώδικα δικηγόρων).

Επίσης, το Δ.Σ προσέδωσε **γνωμοδοτικό ρόλο** στην παραπάνω επιτροπή, την οποία **ουδέποτε εξουσιοδότησε να ομιλεί εκ μέρους του Δ.Σ.Α.** προς τα Μ.Μ.Ε. χωρίς προηγουμένως να τεθεί προς συζήτηση στο Δ.Σ. η οποιαδήποτε άποψή της.

Τέλος, με την παραπάνω απόφαση **ουδεμία αρμοδιότητα** δόθηκε σχετικά με **ζητήματα δεοντολογικών υποχρεώσεων** των δικηγόρων στην παραπάνω επιτροπή και για αυτό χαρακτηρίζω άστοχο και ατυχή τον τίτλο της ως «επιτροπής δεοντολογίας».

2. Μετά από λίγες ημέρες, στις **26.9.2002**, σειρά δημοσιευμάτων του ημερήσιου και ηλεκτρονικού

τύπου μας πληροφορούσαν εμβρόντητους με παρεμφερείς τίτλους ότι **ο Δ.Σ.Α. κρίνει νόμιμες τις συνθήκες κράτησης** των εν λόγω κατηγορουμένων, ότι (ενδεικτικά) τα δικαιώματά τους «πρέπει να ασκούνται με μέτρο», «θεμιτές» τις καταγγελλόμενες απαγορεύσεις κλπ, **«Ναι στους περιορισμούς», «Μέσα στα όρια του νόμου η κράτηση των φερομένων ως μελών της 17N», «Σύννομοι με το ευρωπαϊκό και ελληνικό δίκαιο οι όροι κράτησης των φερομένων ως μελών της 17N»** κλπ (βλ. δημοσιεύματα 26.9.2002, στη διάθεσή σας).

Ετσι πληροφορηθήκαμε την δραστηριοποίηση της παραπάνω επιτροπής, η οποία μετά την πρώτη της συνεδρίαση, υπό την προεδρία του κ. Παξινού, εξεπώνησε και απέστειλε αυθωρεί ως θέση του Δ.Σ.Α. στα Μ.Μ.Ε. πριν από κάθε συζήτηση στο Δ.Σ, το από 25.9.2002 «δελτίο τύπου».

Το εν λόγω δελτίο τύπου, γνωστό σε σας, **θεωρούσε πράγματι νόμιμη**, χωρίς να αιτιολογεί τη νομιμότητα και να παραπέμπει σε οποιασδήποτε διάταξη ή πηγή δικαίου, **την επιβολή περιορισμών** στους εν λόγω κρατούμενους στην άσκηση των συνταγματικών τους δικαιωμάτων, θεωρούσε νόμιμη τη «ρύθμιση ιδιαίτερων όρων επικοινωνίας με συνηγόρους αρκεί αν μην δυσχεραίνεται η εκπλήρωση των καθηκόντων τους», πέραν δε τούτων κατά προφανή υπέρβαση των αρμοδιοτήτων της, επεκτεινόμενη σε θέματα δικηγορικής δεοντολογίας εξέφραζε αφενός την καινοφανή και περίεργη άποψη ότι οι δικηγόροι είναι μεν από το πολίτευμα ελεύθεροι να εκφράζουν τις απόψεις τους στα γενικότερα πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα (λες και τους ζητήσαμε την άδεια !!!), αλλά **«οφείλουν να τηρούν τον κανόνα του μέτρου (sic) και να μην εκθέτουν την αξιοπρέπεια του σώματος»**, αφετέρου δε ότι ο ποινικός υπερασπιστής οφείλει πάντοτε (άρα ανεξαιρέτα) να τηρεί **« τους δικονομικούς κανόνες που διασφαλίζουν τη μυστικότητα της ανάκρισης και την ορθή απονομή της δικαιοσύνης »**

3.Μόλις έλαβα γνώση του πλήρους περιεχομένου του, συνέταξα και απέστειλα τόσο σε εσάς, όσο και στα μέλη της παραπάνω επιτροπής, την **27.9.2002** επιστολή μου, της οποίας το περιεχόμενο έχει ως ακολούθως :

*****□

Π Ρ Ο Σ

Τον κ. Πρόεδρο του Δ.Σ.Α. κ. Δημήτρη □ Παξινό και τα μέλη της Επιτροπής κ.κ. Νίκο Αλιβιζάτο, Χριστόφορο Αργυρόπουλο, Γεώργιο Καμίνη, Γεώργιο Κ. Στεφανάκη και Γεώργιο Ε. Στεφανάκη.

Κοινοποίηση : Στα μέλη του Δ.Σ. του Δ.Σ.Α.

Α Ι Τ Η Σ Η

Κωνσταντίνου Παπαδάκη, μέλους του Δ.Σ, εκπροσώπου της Εναλλακτικής Παρέμβασης Δικηγόρων Αθήνας

.....

Σχετικά το από 25.9.2002 δελτίο τύπου του Δ.Σ.Α. που συντάχθηκε ύστερα από ομόφωνη γνωμοδότησή σας και εν όψει της προφανούς και κατά τη γνώμη μου ανεπίτρεπτης αντίφασης

Στην επιστολή μου αυτή απάντηση επί της ουσίας δεν υπήρξε. Το θέμα δεν τέθηκε ποτέ στην ημερήσια διάταξη του Δ.Σ.□

Στη συνέχεια **ζήτησα** από τον πρόεδρο κ. Παξινό **να μου επιτραπεί**, ως μέλος του Δ.Σ.□ **η συμμετοχή** στις συνεδριάσεις της επιτροπής, με δικαίωμα λόγου ή έστω και χωρίς αυτό, ως παρατηρητής, αλλά δεν μου το επέτρεψε.

Εθεώρησα σκόπιμο τότε (δεν είμαι πλέον βέβαιος ότι έπραξα το ορθό) να μην δημοσιοποιήσω τα παραπάνω για να μην οξύνω τα πράγματα.

Βέβαια, η αλαζονεία της εξουσίας δεν είναι τουλάχιστον έναντι εμού, κάτι καινούργιο. Χειρότερο όμως της όποιας περιφρόνησης προς το πρόσωπό μου και εκείνους που εκπροσωπώ στο Δ.Σ, είναι ότι έκτοτε το Δ.Σ. δεν ξανασχολήθηκε με θέματα παρόμοια, ο πρόεδρος «νομιμοποίησε» στην πράξη την παραπάνω επιτροπή και οι αρμόδιες κρατικές, δικαστικές και σωφρονιστικές αρχές συνέχισαν απερίσπαστες με πολλές, ποικίλλες και καθημερινά κλιμακούμενες ενέργειες το έργο της υπονόμευσης της επικοινωνίας των συνηγόρων και τη συνέχιση των δυσμενών διακρίσεων στους όρους κράτησης των συγκεκριμένων κατηγορουμένων.

4. Έτσι στον μήνα που πέρασε μετά τις 26.9.2002 συνέβησαν **χωρίς την παραμικρή αντίδραση του Δ.Σ.Α.□** (ενδεικτικά) : Επιβολή περαιτέρω περιορισμών στην έγγραφη επικοινωνία συνηγόρων και κρατουμένων, σειρά δυσμενών περιορισμών στους όρους κράτησης όπως περιορισμός τηλεφωνημάτων, επιβολή πειθαρχικής ποινής σε κρατούμενο που παραχώρησε συνέντευξη σε□ εφημερίδα, παρότι αυτός άσκησε το μη περιοριζόμενο από τον σωφρονιστικό κώδικα συνταγματικό δικαίωμα. του της ελεύθερης έκφρασης (βλ. και *Κ. Μπέη «Το αυγό του φιδιού επωάζεται»*, Ελευθεροτυπία, 14.10.2002), ασφυκτικά μικρές προθεσμίες μελέτης των δικογραφιών και απολογιών, κατασχέσεις χειρογράφων σημειώσεων από κρατούμενους κλπ.

Παράλληλα, μία σημαντική μερίδα της λούμπεν, αλλά και κρατούσας δημοσιογραφίας στράφηκε ευθέως και ονομαστικά εναντίον συγκεκριμένων συνηγόρων της υπόθεσης, παρά την αυτονόητη επισήμανση της επιτροπής ότι «δεν συγχωρείται ταύτιση συνηγόρου και εντολέα», πλην όμως ούτε η επιτροπή, ούτε το Δ.Σ. αν και ζητήθηκε με σχετική αίτηση άρθρωσαν υπερασπιστικό για τους συναδέλφους λόγο.

Τέλος, παρά το ότι οι πλείστοι των συνηγόρων υπεράσπισης της υπόθεσης αυτής αυτοπεριοριζόμενοι στα όρια του θεσμικού τους ρόλου παρέβλεψαν το παραπάνω εχθρικό για αυτούς κλίμα και προσάρμοσαν ανάλογα τη στάση τους στα Μ.Μ.Ε αποφεύγοντας ιδίως τις τηλεοπτικές εμφανίσεις χωρίς ιδιαίτερο λόγο, διάφοροι μεγαλόσχημοι και άλλοι συνάδελφοι□ εκπροσωπούν πολιτικώς ενάγοντες στην ίδια υπόθεση εμφανίζονται καθημερινώς μαινόμενοι στα τηλεοπτικά παράθυρα, αλλά τόσο το Δ.Σ, όσο και η επιτροπή, όσο και τα λοιπά αρμόδια πειθαρχικά όργανα του Δ.Σ.Α. σιωπούν και τους αφήνουν ανενόχλητους να ασκούν πολιτική παρέμβαση καθημερινά υπό τον τύπο του συνηγόρου πολιτικής αγωγής, έστω και αν το θέμα στο οποίο εκάστοτε αναφέρονται ουδεμία σχέση έχει με την εντολή τους. Αλλά και άλλοι, μη μετέχοντες στην υπόθεση δικηγόροι, σχολιάζουν καθημερινά κατά τρόπο δυσμενή και ευτελιστικό τους υπερασπιστές συναδέλφους τους, ασκούν με τον τρόπο τους παρέμβαση στη διαδικασία και αφήνονται επίσης ανενόχλητοι.

Ενώ η μόνη ασκηθείσα μέχρι σήμερα πειθαρχική διαδικασία ασκήθηκε κατά συνηγόρων υπεράσπισης για μία τηλεοπτική εμφάνιση, συνήθως την ημέρα σύλληψης η απολογία του εντολές τους, την ώρα που συνηγόροι πολιτικής αγωγής έχουν υπερβεί τις 100 (εκατό) τηλεοπτικές εμφανίσεις, χωρίς να ενοχληθούν από τα αρμόδια όργανα.

Ολοι αυτοί προφανώς αισθάνονται ότι δρουν εντός των ορίων της γνωμοδότησης της ανωτέρω επιτροπής.

Η οποία επιτροπή σιώπησε επί ένα μήνα παρά το ότι εγένετο καθημερινά αποδέκτης προφορικών και εγγράφων διαμαρτυριών των συνηγόρων της υπόθεσης σχετικά με τα παραπάνω. Το ίδιο και το Δ.Σ.

5. Στις 31.10.2002, η επιτροπή δεοντολογίας εξέδωσε την επόμενη (και τελευταία μέχρι στιγμής) ανακοίνωσή της με την οποία αφού πρώτα διατυπώνει ανέξοδα (πρόκειται για τις γενικολογίες και τα ευχολόγια που χαρακτηρίζω στην προηγούμενη επιστολή μου) τη «μείζονα πρόταση ότι η επικοινωνία συνηγόρου και κρατουμένου πρέπει να γίνεται χωρίς κανενός είδους παρακολούθηση κλπ», ερχόμενη στο δια ταύτα γνωμοδοτεί ότι :

- Προκειμένου περί ιδιαίτερος σοβαρών εγκλημάτων, όπως η τρομοκρατία, τα δικαιοδοτικά όργανα της ΕΣΔΑ έχουν από μακρού αποφανθεί ότι **η επιβολή ελέγχων (στην ανταλλαγή εγγράφων της δικογραφίας μεταξύ συνηγόρων και κρατουμένων) είναι θεμιτή**, υπό τον όρο ότι θα τις διεξάγει δικαστικός λειτουργός και όχι απλός σωφρονιστικός υπάλληλος (λες και αυτό είναι το πρόβλημα).

- Συνιστούν απλώς «**αθέμιτες πρακτικές**» οι απροκάλυπτες παρανομίες και αυθαιρεσίες όπως η μέσω ταχυδρομείου διαβίβαση εγγράφων από κρατουμένους σε συνηγόρους και καλεί να αντικατασταθούν από άλλες (προφανώς συντομότερες και λιγότερο γραφειοκρατικές, πάντως με το στοιχείο της λογοκρισίας και του ελέγχου των διαβιβαζομένων εγγράφων και του δικαιώματος κατάσχεσής τους).

Εκεί όμως που η γνωμοδότηση «δίνει ρέστα» είναι το ζήτημα των δυσμενών διακρίσεων στις συνθήκες κράτησης των συγκεκριμένων κατηγορουμένων και την επικοινωνία τους με τους οικείους τους.

Κρίνει ότι **δεν υπάρχει ουσιώδης απόκλιση από τα ισχύοντα για τους λοιπούς υποδίκους**, ότι **δεν προσβάλλονται τα δικαιώματά τους ως υπόδικοι** και ότι οι περιορισμοί τους δεν είναι υπέρμετροι και δυσανάλογοι εν όψει του επιδιωκόμενου σκοπού της ορθής απονομής της δικαιοσύνης.

Εν ολίγοις δεν υπάρχει ουσιώδης απόκλιση όταν : Ο χρόνος επισκεπτηρίων με τους οικείους τους είναι λιγότερος χρονικά από το ½ των κοινών υποδίκων, όταν οι κοινοί υπόδικοι διαβιούν με καθεστώς ανοιχτών κελιών και δυνατότητα προαυλισμού με οποιονδήποτε συγκρατούμενο της πτέρυγας τους, απεριόριστη δυνατότητα τηλεφωνικής επικοινωνίας με οποιονδήποτε, ακώλυτη επικοινωνία με δημοσιογράφους (βλ. πρόσφατες τηλεοπτικές παρεμβάσεις του χουντικού κρατούμενου Ντερτιλή), όταν η απομόνωση για τους κοινούς υπόδικους και κατάδικους είναι πειθαρχική καταδίκη και για τους κρατούμενους της 17N καθημερινός τρόπος κράτησης (άλλοι σε σχετική και άλλοι σε απόλυτη απομόνωση).

Ένα μάλιστα μέλος της επιτροπής, ο κ. Στεφανάκης, **χρησιμοποιώντας την ιδιότητά του αυτή**, δηλαδή εκπροσωπώντας ουσιαστικά τον ΔΣΑ, εμφανίστηκε μετά την έκδοση της γνωμοδότησης σε τηλεοπτική εκπομπή και στη συνέχεια αρθρογράφησε υποστηρίζοντας ότι η απομόνωση των κρατουμένων είναι σύννομη και θεμιτή για την επιτυχία της ανάκρισης.

Στο θέμα της μεταχείρισης συνηγόρων από τα Μ.Μ.Ε. η επιτροπή αφού και πάλι διατυπώνει τη μείζονα ευχολογική της πρόταση περί σεβασμού και μη ταύτισης συνηγόρου και εντολέα, παρακάμπτει πλήρως όλες τις συγκεκριμένες καταγγελίες χωρίς να πάρει θέση για καμμία, καλύπτοντας έτσι όλες τις ασχήμιες που υπέστησαν οι καταγγείλαντες συνάδελφοι, τουναντίον δε προβαίνει σε υποδείξεις προς τους «λειτουργούς των Μ.Μ.Ε.», να αντιμετωπίζουν «με συγκεκριμένη καταγγελία στα αρμόδια πολιτειακά όργανα και όχι με υπαινιγμούς και χαρακτηρισμούς αφηρημένους και απρεπείς, προφανώς δηλαδή τους υποδεικνύει την τακτική των μηνύσεων, αντί εκείνης της τηλεοπτικής διαπόμπευσης, που οι λειτουργοί αυτοί χρησιμοποιούν.

Τέλος, η επιτροπή ζητά από τους συναδέλφους της παραπάνω υπόθεσης να την αφήσουν ήσυχη. **«...η εξέταση ερωτημάτων και παραπόνων.....εκφεύγει της αποστολής της. Αρμόδιοι.....είναι κατ αρχήν ο ανακριτής, το οικείο δικαστικό συμβούλιο.....»** κλπ

Η κρατούσα δημοσιογραφία έσπευσε πάλι να απονεμίσει τα εύσημά της στην «Επιτροπή Δεοντολογίας του Δ.Σ.Α.» με νέο γύρο δημοσιευμάτων και μία μερίδα της κλιμάκωσε τις επιθέσεις κατά συνηγόρων της υπόθεσης, θεωρώντας - και σωστά - ότι έχει τα νώτα της καλυμμένα (βλ. ενδεικτικά Ριχ. Σωμερίτη «Λευκά κελιά και μαύρες σκέψεις», Βήμα 10.11.2002, ιδίου «Οι πράκτορες της νέας ανωμαλίας» Βήμα 14.11.2002 κλπ).

Το Δ.Σ. του Δ.Σ.Α. όλο αυτό το χρονικό διάστημα απαξιοί να ασχολείται με το θέμα, αρκούμενο να έχει μετατρέψει τις συνεδριάσεις του σε φιλολογικά απογεύματα κάθε Τρίτη στην **«αίθουσα Τάκη Παπά»**.

6. Με βάση όλα τα παραπάνω, που είτε το θέλουμε είτε όχι αφενός βρίσκονται (εύλογα) στην κορυφαία θέση του κοινωνικού και πολιτικού ενδιαφέροντος και αφετέρου (και κυρίως) αναδεικνύουν **σοβαρότατους κινδύνους στην εξέλιξη των συνταγματικών δικονομικών και σφροονιστικών δικαιωμάτων των πολιτών**, που η νομιμοποίηση των αυθαιρεσιών θα λειτουργήσει αύριο **erga omnes**, αλλά και κινδύνων για τη **θεσμική λειτουργία του συνηγόρου** και την αξιοπρεπή αντιμετώπισή του από τις αρχές και τα Μ.Μ.Ε, καθώς επίσης και κινδύνων για τον τρόπο αντίληψης των δεοντολογικών υποχρεώσεων των δικηγόρων σε σειρά ζητημάτων (τηλεοπτικές εμφανίσεις, μυστικότητα ανάκρισης κλπ)

Θεωρώ **απαράδεκτη τη συνέχιση της ύπαρξης της επιτροπής δεοντολογίας**, την δημόσια καθ' οιονδήποτε τρόπο εμφάνισή της **και την απεμπόληση από το Δ.Σ.** των κορυφαίων αυτών λειτουργιών του. Όλα αυτά υπονομεύουν τις παραδόσεις του σώματος και βρίσκονται σε κραυγαλέα αντίθεση με τα καθήκοντά του απέναντι στους δικηγόρους, την κοινωνία και τη θεσμική και κοινωνική αποστολή του Δ.Σ.Α.

Ζητώ την κατάργηση της επιτροπής και την άμεση σύγκληση του Δ.Σ. σε δημόσια συνεδρίαση με μοναδικό και αποκλειστικό θέμα ημερήσιας διάταξης το καθεστώς απειλής δικαιωμάτων και ελευθεριών που διαμορφώνεται με αφορμή την υπόθεση 17N και τους τρόπους αντίδρασης του

